

ח ויחי ירד שתיים וששים
 שנה ומאת שנה ויולד את-
 ט חנוך: ויחי ירד אחרי הולידו
 את-חנוך שמונה מאות שנה
 כ ויולד בנים ובנות: ויהיו כל-
 ימי ירד שתיים וששים שנה
 ותשע מאות שנה וימת:
 כא ויחי חנוך חמש וששים
 שנה ויולד את-מתושלח:
 כב ויתהלך חנוך את-אלהים
 אחרי הולידו את-מתושלח
 שלש מאות שנה ויולד בנים
 כג ובנות: ויהי כל-ימי חנוך
 חמש וששים שנה ושלש
 כד מאות שנה: ויתהלך חנוך
 את-אלהים ואיננו כי-לקח
 אתו אלהים:
 כה שביעי
 ויחי מתושלח שבע
 ושמנים שנה ומאת שנה
 ט ויולד את-למך: ויחי מתושלח
 אחרי הולידו את-למך שתיים
 ושמנים שנה ושבע מאות
 כו שנה ויולד בנים ובנות: ויהיו
 כל-ימי מתושלח תשע
 וששים שנה ותשע מאות
 שנה וימת:
 כז ויחי למך שתיים
 ושמנים שנה ומאת שנה ויולד
 כח בן: ויקרא את-שמו נח לאמר
 זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון

ודינו מן-האדמה אשר אררה
 ל יהוה: ויחי למך אחרי הולידו
 את-נח חמש ותשעים שנה
 וחמש מאת שנה ויולד בנים
 לא ובנות: ויהי כל-ימי למך שבע
 ושבעים שנה ושבע מאות
 שנה וימת:
 לב ויהי נח בן-חמש מאות
 שנה ויולד נח את-שם את-חם
 וא-יא ואת-יפת: ויהי כי-החל האדם
 לדב על-פני האדמה ובנות
 ב ילדו להם: ויראו בני-אלהים
 את-בנות האדם כי טובת הנה
 ויקחו להם נשים מכל אשר
 ג בחרו: ויאמר יהוה לא-ידון
 רוחי באדם לעלם בשגם הוא
 בשר והיו ימיו מאה ועשרים
 ד שנה: הנפלים היו בארץ
 בימים ההם וגם אחרי-כן
 אשר יבאו בני האלהים אל-
 בנות האדם וילדו להם המה
 הגברים אשר מעולם אנשי
 השם:
 מפטיר
 ה וירא יהוה כי רבה רעת האדם
 בארץ וכל-יצר מחשבת לבו
 ו רק רע כל-היום: וינחם יהוה
 ו כי-עשה את-האדם בארץ
 ו ויתעצב אל-לבו: ויאמר יהוה
 אמחה את-האדם אשר-

בראתי מעל פני האדמה
 מאדם עד-בהמה עד-רמש
 ועד-עוף השמים כי נחמתי כי
 ח עשיתם: ונח מצא חן בעיני
 יהוה:
 ט אלה תולדת נח נח איש
 צדיק תמים היה בדרתיו את-
 י האלהים התהלך-נח: ויולד נח
 שלשה בנים את-שם את-חם
 יא ואת-יפת: ותשחת הארץ לפני
 האלהים ותמלא הארץ חמס:
 יב וירא אלהים את-הארץ והנה
 נשחטה כי-השחית כל-בשר
 את-דרכו על-הארץ:
 יג ויאמר אלהים לנח קץ
 כל-בשר בא לפני כי-מלאה
 הארץ חמס מפניהם והנני
 יד משחיתם את-הארץ: עשה לך
 תבת עצי-גפר קנים תעשה
 את-התבה וכפרת אתה מבית
 טו ומחוץ בכפר: וזה אשר תעשה
 אתה שלש מאות אמה ארך
 התבה חמשים אמה רחבה
 טז ושלשים אמה קומתה: צהר |
 תעשה לתבה ואל-אמה
 תכלנה מלמעלה ופתח התבה
 בצדה תשים תחתים שנים
 יז ושלשים תעשה: ואני הנני
 מביא את-המבול מים על-